

2. Aittehöstägille i Lommarp

B A E B

Ack kon- ne som naick- en jag spe- , la, ha da vo-re ro- led än- dau. Dau

A B E C#m B A B E

skol- le jag ba- ra spe- la, ud- i all- i- ta ud- i hopp- san-sa. Jag spe-la frau mö-ren te kvaill.

Ack
Ack konne som naicken jag spela.
Ha da vore roled ändau.
Dau skolle jag bara spela,
udi allita udi hoppsan sa.
Jag spela frau mören te kvaill.

igaren
Ack konne som igaren jag höppa.
Ha da vore...
Dau skolle jag bara höppa,
udi allita ...
Jag höppa frau mören...

taucken
Ack konne som taucken jag gala
Ack konne som bjornen jag brödjias
alla
Ack konne mä gräbborna jag lega.

Per Weiland (1860-1907), bygdepoet från Vinslöv. 1887 gav han ut en bok, som heter "Göingen" och som innehåller bygdeberättelser och dikter från Vinslövs-trakten. Jag har tonsatt en del av dessa dikter. I denna berättar Per Weiland om ett efterhöstägille på Skogsmöllan i Lommarp. En gammal farbror säger: "Jag ska sjunga en visa, do brugte sjonga när jag va liden." Så sjöng han denna visa, som faktiskt är den första dikt som jag tonsatt. Text: Per Weiland 1887. Musik: C L 1967.

Lommarps krog